

Møtene med Jesus

Video:

Forsøk å leve deg inn i historien til en av dem som levde for 2000 år siden: Du har blitt introdusert for Jesus fra Nasaret, en forbløffende mann som det fra dag én slo deg at «denne mannen, han er det noe spesielt ved». Du har fulgt med på ham i tre år nå, ikke så tett som de 12 disiplene hans, men du har holdt øye med ham. Du har sett hvordan han har helbredet syke, du har merket deg hans autoritet, hvordan han målbinder selv de skarpeste religiøse ledere, og du kjenner blikket hans. Du har sett hva som skjer når han møter mennesker. Litt etter litt ble du overbevist: «Dette må være Messias, dette må være han som skal befri Israel!» Men så tok de ham. Først hentet jødene ham, og ble han gitt til romerne. Noe så ydmykende! Torturert til døde, helt naken. Også på et kors, til og med. Et forbannet kors.

Det er noen dager siden dette skjedde, men siden det har det merkeligste skjedd: Maria Magdalena forteller at hun har møtt Jesus! Og ikke bare hun, men Salome og Jesu mor også. Dessuten har Peter og Johannes begynt å snakke om at Jesus virkelig er Messias. Men vi så jo at han døde, han ble jo beseiret! Hvordan kan de si at han er Messias da? Også Jakob da, han som hadde vært skeptisk til broren sin, til og med han snakker om at Jesus han møtt ham. Hva skal man tro om slike påstander?

Til samtale:

1. Matteus skriver om en hendelse hvor Jesus viser seg for disiplene (og kanskje også de 500 som Paulus skriver om). Vi kan lese at «da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte» (Matt 28,16). Hva tenker du om dette, om at noen tilba ham, men at noen fortsatt tvilte - selv om de hadde sett ham?
2. Hvis du var en av dem som levde for 2000 år siden og fikk høre om disiplenes møte med Jesus, hva tror du din reaksjon ville vært? Ville du ha trodd at Jesus hadde stått opp? Hva skulle til for at du skulle tro det?
3. Noen historikere og teologer (slik som Bart Ehrman og Richard Carrier) mener at Paulus trodde Jesus hadde stått opp i en åndelig kropp. I 1 Kor 15,50 skriver Paulus at «kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike», og da kan vel ikke oppstandelseskroppen være av kjøtt og blod? I tillegg står det i vers 44 at kroppene våre «skal bli sådd som en kropp som hadde sjel, og står opp som en åndelig kropp». Hva synes du om disse argumentene? Trodde Paulus på en *åndelig* oppstandelseskropp, og ikke en *fysisk*?
4. Både Ehrman og Carrier mener også at fortellingene om møtene med Jesus har gjennomgått en omfattende utvikling: Den første som skriver om et møte med Jesus er Paulus, og han skriver om en åndelig opplevelse hvor han ser Jesus i himmelen. Den neste som skriver er Markus, og han skriver lite om Jesu oppstandelseskropp. Deretter skriver Matteus om berøringer av Jesus, Lukas om Jesus som spiser og proklamerer sin fysiske oppstandelse, og til slutt skriver Johannes om Tomas som får undersøke Jesu fysiske sår. Ehrman og Carrier mener at oppstandelsesfortellingene har blitt til gjennom overdrivelser, og at det opprinnelige budskapet var en åndelig oppstandelse. Hva mener du om en slik teori? Hvor gode er argumentene? Hvilke problemer har teorien?
5. I Apostlenes gjerninger 1,3 står det at Jesus «sto levende fram for dem med *mange klare bevis* på at han levde». Samtidig kan vi lese at Tomas, «han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom. «Vi har sett Herren», sa de til ham. Men han sa: «Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro.»» Les Johannes 20,26-29. Hva tenker du om Tomas sin reaksjon og krav på bevis? Hva synes du om Jesus sin respons?

vimeo.com/145622617